

عنوان مقاله:

اصالت گرایی در مداخلات مرمتی

محل انتشار:

کنفرانس سالانه تحقیقات در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی و محیط زیست پایدار (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مژگان نظارتی زاده - کارشناسی مرمت بناهای تاریخی، دانشجوی کارشناسی ارشد رشته معماری، دانشگاه پیام گلیپگان

منصوره نظارتی زاده - کارشناسی ارشد مرمت اشیاء تاریخی، دانشجوی دکتری رشته مرمت اشیاء تاریخی، دانشگاه هنر تهران

نیما صادق زاده - پژوهشگر دکتری شهرسازی، عضو هیئت علمی موسسه آموزش عالی پیام گلیپگان

خلاصه مقاله:

دغدغه اصلی در هر کنش معطوف به حفاظت، بقای موضوع حفاظت (اثر تاریخی) برای نسل کنونی و نسلهای آینده است. در این حالت، چنانچه مشخص شود اثر در روند حفاظت دچار تغییرات بنیادی شده است، کارایی اقدام حفاظتی خود به خود مورد سؤال قرار خواهد گرفت و آنچه بر جای می ماند، چیزی متفاوت از موضوع اولی خواهد بود، گویی که اثر از اساس حفظ نشده است ولو آن که اقدامی به نیت یا به نام حفاظت از آنانجام گرفته باشد. هدف حفاظت و مرمت نباید صرفاً ادغام قسمت های از دست رفته باشد، بلکه باید اصالت کار هنری، کهنه‌ها یا مفقود شده، اعاده گردد. چراکه توجه به اصالت و شناخت عوامل ارزشمندی بنا، حفاظت و توسعه هم‌هنگ را در پی دارد. داوری اصالت باید در هر مرحله از روند حفاظت انجام شود تا کوچک ترین خللی به اثر وارد نیاید. سنتهای نظری مختلف به واسطه تعبیری که از امر اصیل ارائه می دهند، بازشناخته می شود. حفاظت نیز از آنجا که اساساً فرآیندی انتقادی است به مفهوم اصالت بسیار وابسته است. چرا که بنا به گفته لوورال، حفاظت و مرمتگر با ایده هایی مثل واقعی، اصلی و اصیل همراه نشوند، معنی یا هدفی نخواهند داشت. از اینرو مرمتگر بر اساس ترکیبی از نگرش و فلسفه فکری خود و شرایط اثر و درک هنرمندانه و علمی از محاسن و معایب برخورد های مختلف در نحوه مرمت اثر مبانی نظری مناسب را تبیین و به کار می گیرد.

کلمات کلیدی:

اصالت، مرمت، حفاظت، اثرتاریخی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/422450>

